

Nr 316.

Av herr Johansson i Stockholm m. fl., om Sveriges utträde ur Europarådet.

Sveriges fortsatta medverkan i Europarådet kommer i allt starkare motsättning till regeringens deklARATIONER, att vårt land skall föra en alliansfri politik. Europarådets karaktär av stödorganisation till Atlantpakten ligger i öppen dag. Europarådets rådgivande församling antog år 1950 en rekommendation, att en enhetlig europeisk armé omedelbart borde upprättas och underställas en gemensam europeisk försvarsminister, i fullt samarbete med Förenta staterna.

Vid fjolårets debatt i svenska riksdagen förklarade en av Sveriges delegater, att atlantpaksarmén kunde anses som början till en blivande europaarmé. Sedan Västtyskland upptagits i Europarådet och västmakterna planerat att inom kort uppställa en ny tysk armé i divisionsförband till en styrka av sammanlagt omkring 250 000 man, har Sveriges engagemang i Europarådet fått en ännu mera hotande karaktär för Sveriges fred.

De västtyska makthavandena ställa med västmakternas stöd krav på områden som tillhöra andra länder. Nazistiska finansledare och generaler överta de dominerande posterna i Västtysklands ledning. Europarådets främsta funktion är att camouflera den aggressiva militära blockbildningen i väster, som riktats mot den andra hälften av Europa.

Det brukar invändas att Sverige nedlade sin röst, då rekommendationen om europaarmén antogs med 80 röster mot 5, att de militära frågorna formellt avgöras på de åtta utrikesministrarnas konferens och att Europarådets stadga föreskriver, att försvarsproblem icke få behandlas. Detta saknar all betydelse, eftersom deltagarstaterna hela tiden brutit mot denna stadga. Europarådet domineras av samma krafter som stå bakom Atlantpakten, Schumanplanen, Plevenplanen och den s. k. europaarmén.

Sverige har bidragit till en intimare samverkan mellan Atlantpaktens stödorganisationer genom förslaget om samordning av Europarådets och Marshallorganisationens expertis.

Europarådets betydelse för Atlantpakten och Amerikas pådrivande roll framgå inte minst av det uttalande som Atlantpaktens överbefälhavare general Eisenhower gjorde den 22 januari i år. Han förklarade att det »skulle betyda mycket i USA» om Europas länder »inkallade en konstituerande konferens för större politisk och ekonomisk enhet» i Europa. Han fortsatte:

»Jag kan inte finna något enda godtagbart alternativ till en politisk och en ekonomisk union mellan Västeuropas stater.»

Även om det »betyder mycket för Amerika», har Sverige ingen anledning att uppge sin självständighet och engagera sig för Amerikas aggressiva planer. Sverige har tvärtom all anledning att vända sig mot en sådan politik. En verkligt alliansfri politik är oförenlig med fortsatt medlemskap i Europarådet.

Med hänvisning till det anförda hemställa vi,

att riksdagen för sin del beslutar och i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer, att Sverige i enlighet med Art. 7 i Europarådets stadga anmäler sitt utträde ur Europarådet och dess organ.

Stockholm i januari 1952.

Gustav Johansson.

Knut Senander.

Helmer Holmberg.
